

Nr 271

Av herrar **Werner och Adolfsson**, om höjt anslag till Bidrag till Sveriges elevers centralorganisation.

(Lika lydande med motion nr 334 i Andra kammaren)

Införandet av grundskolan innebär en avsevärd demokratisering av hela skolväsendet. Men inom själva skolan finns det fortfarande barriärer mellan anställd personal och elever. Dessa barriärer måste brytas ned för att vi skall få en skola, som också fungerar demokratiskt i det dagliga livet — i samvaron mellan de olika kategorier, som ryms inom samma skola. En sådan demokratisering måste leda till att eleverna får möjlighet att påverka sin miljö och arbetssituation på ett sätt, som stimulerar dem till större engagemang och intresse för skolan.

Skolan och dess sätt att bemöta eleverna avsätter ofta intryck för hela livet. Därför är det viktigt att bibringa dem en riktig uppfattning om en fungerande demokrati. Skolans teoretiska undervisning om demokratin skall i huvudsak vara ett komplement till den praktiska undervisningen, som bör inriktas på att göra eleverna vana vid demokrati och samarbete, innan de träder ut i samhället.

Elevinflytande är det bästa medlet, om man vill göra eleverna till självständiga och kritiska människor, som är villiga att ta ansvar för utformningen och uppläggningsen av det egna arbetet. Eleverna bör vara representerade i olika nämnder och organ inom skolan på samma villkor som lärarna. Eftersom ansvar och intresse ofta går hand i hand, så bör effektiviteten i skolarbetet öka i proportion till ett ökat inflytande för eleverna. Elevernas förståelse för skolans och samhällets problem blir bättre, om de får ta ansvar.

Sveriges elevers centralorganisation — SECO — har utfört ett mycket förtjänstfullt arbete i den anda och riktning, som skisserats ovan. Det är ett arbete, som hela samhället har stor nytta av. SECO siktar till att skapa självständiga och medvetna individer, vilka kritiskt men ändå positivt skall kunna granska och ifrågasätta förhållanden i skolan och omgivningen. Elevernas centralorganisation utbildar funktionärer i skolfrågor och vanlig föreningsteknik. Man bidrar till att stimulera eleverna till att ta egna initiativ och bedriva självverksamhet via elevråden. En sådan organisation förtjänar all uppmuntran.

Sveriges elevers centralorganisation har ingen moderorganisation att falla

tillbaka på. Den dåliga ekonomien hindrar SECO från att expandera och utvidga sin verksamhet. I årets statsverksproposition har föreslagits ett statligt bidrag till SECO på 60 000 kronor. Organisationen har begärt 165 000 kronor. SECO har begärt att bli betraktad som en vanlig ungdomsorganisation. Argumentet, att SECO bedriver facklig verksamhet i första hand, är inte riktigt. Man syftar i hela sin verksamhet till att förbättra både skolan och samhället i stort. SECO har därtill varken överorgan eller lokalavdelningar, som kan bidra med ekonomiska medel till dess fostrande uppgifter. Enligt vår mening vore ett bifall till det av skolöverstyrelsen ställda förslaget att höja anslaget till 100 000 kronor ur alla synpunkter välgrundat.

Med stöd av det anförda föreslår vi,

att riksdagen till Bidrag till Sveriges elevers centralorganisation för budgetåret 1966/67 anvisar ett belopp av 100 000 kronor.

Stockholm i januari 1966

Lars Werner

Gunnar Adolffson